Štev. 135. (Posamezna številka 8 vinarjev.) V Trstu, v sredo, 16. maja 1917. Letnik XLII.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 31·20
Za pol leta . . . . . 15·60
za tri mesece . . . . . 7·80
za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . 6·20
za pol leta . . . . . 3·60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 8 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin. Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.— vsaka nadaljna vrsta . . . . . 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti" — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 41.652.

Bethmannov odgovor na interpelacije o vojnih ciljih Nemčije.

Odklonitev programatične izjave o vojnih ciljih. Molčanje vlade ne pomeni strinjanja s posamični ni strankami. Popolna edinost med zavezniki in Nemčijo. Politika omahljivosti napram zapadnim vlastim izključena. S pošteno Rusijo pripravljena Nemčija vedno za pošten mir. Vojaški položaj sijajen. Obljube nevtralcem bodo izpolnjene. Pogajanja s sovražnikom šele po srečnem koncu.

BEROLIN, 15. (Kor.) Nenavadna velika napetost, s katero so pričakovali vsi odgovor državnega kancelarja na interpelacije konservativcev in socijalistov glede vojnih ciljev, se je izražala v neobičajno številnem obisku današnje seje državne zbornice. Dvorana, loža zveznega sveta in tribune za občinstvo so bile nabito polne. V diplomatski loži so bili navzoči: avstro-ogrski veleposlanik princ Hohenlohe s soprogo, turški poslanik in mnogi člani diplomatičnega zbora. V ložah za občinstvo je bilo opaziti avstrijske socijalistične poslance Adlerja, Seitza, Rennerja in Ellenbogna.

Po rešitvi nekaterih vprašanj in manjših predlog je podelil predsednik dr. **Kampf** najprej besedo konservativnemu poslancu **Rösicke** v svrho utemeljitve konservativne interpelacije. Govornika so socijalisti ponovno prekinjevali z medklici.

Za posl. Rösickom je govoril posl. **Scheidemann** v svrho utemeljitve socijalistične interpelacije. Njegov govor so spremljali konservativci z viharnimi protesti.

Nato je nastopil državni kancelar **Bethmann Hollweg**, ki je izvajal: »Gospodje! Ravnokar utemeljevani obe interpelaciji zahtevate programatično izjavo o vprašanju naših vojnih ciljev, ki pa v tem trenutku ne bi služila interesom države. (Klici: »Jako dobro!«) radi tega jo moram odklanjati. (Odobravanje v središču.) Od zime 1914/15 pritiskajo sedaj ti, sedaj oni name, da naj naznanim naše vojne cilje, kolikor mogoče natančno. (Živahni klici: »Ne, ne!«) Vsak dan se zahteva, da naj jih javno razglasim. Da se me prisili, da bi izpregovoril, se je poizkušalo razlagati moje molčanje napram programom posameznih strank in smeri o vojnih ciljih kot odobravanje. Proti temu moram protestirati kar najodločneje. Pri dopustitvi javnega razpravljanja o vojnih ciljih sem izrecno izjavil, da se vlada ne more udeleževati in ni mogla udeležiti prepiranja o raznih naziranjih. Protestiral sem proti temu, da bi se iz molčanja vlade izvajali kaki stvarni sklepi glede njenega stališča (Klici: Čujte, čujte!) Ta protest ponavljam sedaj, v najobsežnejši obliki. (Odobravanje). Kar sem zamogel vsakočasno povedati o naših vojnih ciljih, to sem povedal javno tu v državnem zboru. Splošne temeljne smeri so bile in nič več (Klici v centru: »Jako dobro!«), a bile so dovolj jasne, da izključijo vsako identificiranje z drugimi poizkušanimi programi. Jaz sem se držal teh temeljnih smeri do današnjega dne. Našle so v naši, skupno z našimi zavezniki dne 12. decembra p. l. izvršeni mirovni ponudbi nov slovesen izraz. (Klici v središču: Jako dobro!«) Domnevanje, ki se pojavlja vnovič, češ da obstoja glede mirovnega vprašanja kako nasprotstvo med nami in našimi zavezniki, je navadna bajka. (Živahno odobravanje v centru in pri središčnih strankah veliko gibanje.) Konstatiram to izrecno in z gotovostjo, da izrazim s tem tudi prepričanje vodilnih državnikov naših zveznih vlasti. (Odobravanje.)

Gospoda moja! Vsekakor popolnoma umevam strastveno zanimanje ljudstva za vojne cilje in mirovna stremljenja. Razumem klic po jasnosti, ki je bil z desnice in levice naslovljen danes name. Toda, gospoda moja, pri razpravi o vprašanju vojnih ciljev more biti zame edino vodilo le skorajšnji in obenem srečni dovršetek vojne. (Živahno odobravanje.) Preko tega ne smem storiti ničesar in ne smem reči ničesar. Če me, kot sedaj, sili skupni položaj k zamolčljivosti, bom zamolčljiv in se ne dam spraviti s svojega pota po nikakršnem pritisku niti s strani gospoda Scheidemanna niti gospoda Roesicke. (Viharno, ponovno odobravanje in ploskanje v središču, klic v središču: »Roesicke je začel!« Viharna veselost.) Ne dam se spraviti s tega pota po besedi, za katero je mislil poslanec Scheidemann, da jo more sedaj, ko bobni topovski ogenj ob Aisni in pri Arrasu, vreči med narod: **možnost revolucije.** (Živahno viharno odobravanje in ploskanje.) Nemški narod z menoj vred ne bo umeval te besede (Odobravanje), toda tudi ne poizkusa gospoda poslanca Rösicke, da bi me predstavil kot človeka, ki je pod socijalno-demokratskim vplivom. Očita se mi, da sem pod vplivom neke stranke. Nisem pod vplivom nobene stranke, niti z levice niti od vaše strani (obrnjen proti desnici). (Medklici z desnice: »To vemo!«) Gospoda moja! Veseli me, da ugotavljam to. (Živahno odobravanje in ploskanje.) Če sem pod kakim vplivom, je to vpliv mojega naroda, kateremu edinemu moram služiti, mojega naroda, čigar sinovi se skupno **bore za obstoj naroda, trdno strnjeni** okoli svojega cesarja, kateremu zaupajo in ki tudi zaupa njim. Cesarjeva beseda, ki jo je izpregovoril meseca avgusta, živi nepotvorjena, ne krivo zasnovana. Poslanec Rösicke, ki se je predstavljal kot poseben čuvar te besede (Prav dobro!), je dobil potrebni odgovor za nepotvorjeni nadaljni obstoj te cesarjeve besede v velikonočni cesarjevi poslanici. (Odobravanje.) Zaupam, da bo mojo zamolčljivost, ki jo izvajam — bilo bi brezvestno od mene, če bi je ne — da bo to mojo zamolčljivost umevala večina državnega zbora in da jo bodo umevali tudi prav tako tam zunaj v narodu.

Gospoda moja! Cel mesec sem že divjajo najnezaslišanejše bitke na naši zapadni fronti. Ves narod živi z vsemi svojimi občutki in skrbmi, s svojimi mislimi in čustvi pri svojih sinovih tam zunaj, ki se z brezprimerno žilavostjo in zaničevanjem smrti upirajo vsak dan obnavljanim naskokom Angležev in Francozov. (Odobravanje.)

Tudi danes ne vidim pri Angleški in Francoski še čisto nič pripravljenosti za mir, še nič popusta njunih razsežnih osvojevalnih in gospodarskih uničevanjskih ciljev. (Živahno pritrjevanje.) Kje so vlade, ki so prošlo zimo svobodno stopile pred svet, da bi storile konec tej blazni moritvi narodov? Ali so bile v Londonu ali Parizu? Zadnji glas, ki sem ga slišal iz Londona, se je vendar glasil: »Vojni cilji, ki smo jih proglasili pred dvema letoma, žive neizpremenjeno dalje.« (Živahni klici: »Čujte! Čujte!«) Poslanec Scheidemann ne bo verjel, da bi mogel jaz proti temu razpoloženju nastopiti z lepo kretnjo! Ali morda misli kdo, da bi ob tem razpoloženju zapadnih sovražnikov mogel te sovražnike kdo s programom odpovedi in odrekanja naravnost prisiliti k miru? (Živahno pritrjevanje.) In za to vendar gre. Ali naj dam tem našim zapadnim sovražnikom zagotovilo, ki bi jim dopuščalo, da bi brez nevarnosti lastnih izgub podaljševali vojno v neizmernost? Ali naj rečem tem sovražnikom: »Naj pride, kakor hoče, mi se bomo odrekali ob vseh okoliščinah? Skrivili vam ne bomo niti lasu, toda vi, ki nam hočete do živega, vi pa le še dalje poizkušajte svojo srečo!« (Klici: »Prav dobro!«) Ali pa naj nemško državo označim na vse strani kot formulo (Zelo prav), ki tvori le del celote mirovnih pogojev. Politika, ki enostransko opušča po naših sinovih in bratih priborjene uspehe in ki pušča vse ostale račune neporavnane?

Ne gospodje, tako politiko odklanjam. To bi bila najgrša nehvaležnost napram junaštvom našega naroda zunaj in doma. Ona bi bila istovetna s predajo bodočnosti naše domovine. Ali pa naj morda nasprotno objavim kak osvojevalni program? Tudi to odklanjam. (Klici na desnici: »Tega vendar ne zahtevamo!« — Predsednik zvoni, velik nemir.) Ako ni bilo to zahtevano, se popolnoma strinjamo. Sestavitev osvojevalnega programa torej odklanjamo. Mi nismo šli v svrho osvojevanja v boj, v katerem se nahajamo sedaj skoro proti celemu svetu, ampak samo, da si zagotovimo naš obstoj in bodočnost našega naroda. Kakor odpovedni tako tudi osvojevalni program ne more pripomoči k zmagi in končanju vojne. Nasprotno, napeljaval bi le vodo na mlin sovražnih vlasti. S tem bi jim le olajšal, da bi še dalje mamili njih vojne site narode in podaljševali vojno do brezmejnosti. Gospodje, tudi to bi bila najgrša nehvaležnost proti našim bojevnikom pri Arrasu in ob Aisni.

Kar se tiče našega vzhodnega soseda, Rusije, sem govoril o tem že zadnjič. Zdi se, kakor da Rusija odklanja nasilne osvojevalne načrte. Ali hoče ali zamore Rusija vplivati v enakem smislu na svoje zaveznike, tega ne morem prorokovati. Nedvomno se Anglija s pomočjo svojih ostalih zaveznikov prizadeva z vsemi sredstvi, da vpreže Rusijo tudi še nadalje v angleški vojni voz in da prekriža ruske želje po skorajšnji vzpostavitvi svetovnega miru. Toda gospodje, ako hoče Rusija preprečiti nadaljno prelivanje krvi svojih sinov, ako s svoje strani odklanja osvojevalne načrte, ako hoče doseči trajno razmerje mirnega življenja z nami, potem je vendar samoobsebi umljivo, da mi, ki želimo isto, ne bomo razrušili v bodočnosti trajnega razmerja in tudi ne onemogočili razvoja Rusije z zahtevami (Viharno odobravanje in ploskanje), ki se ne strinjajo s svobodo in voljo narodov samih in ki bi zasadili kal novega sovraštva v ruskem narodu. Ne dvomim, da je mogoče najti rešitev, temelječo izključno na medsebojnem sporazumu, ki izključuje vsako misel na nasilje in ki ne dopušča nobene osti in nobenega okrnjenja. (Živahno odobravanje.)

Gospoda moja! Naš militarični položaj je tako dober, kakor ni bil še nikdar od začetka vojne. (Živahno odobravanje.) Sovražniki na zapadu ne morejo prodreti vkljub najogromnejšim izgubam. Naši podvodniki delujejo z naraščajočim uspehom. (Odobravanje.) Mislim, da spoznavajo to tudi nevtralci. Kolikor je združljivo z dolžnostmi napram našemu lastnemu narodu, ki so nam vedno in povsod prve, se oziramo na koristi nevtralnih držav. Kar smo jim obljubili, niso prazne obljube. To velja prav tako za naše obmejne sosede, za Nizozemsko in skandinavske države, kot za države, ki so zaradi svojega zemljepisnega položaja posebno močno izpostavljene sovražnemu pritisku. Pri tem mislim zlasti na Špansko, ki je, zvesta svojim viteškim tradicijam, mogla doslej ob velikih težkočah izvajati samozavestno nevtralno politiko. (Živahno odobravanje.) Priznavamo to s hvaležnostjo in imamo samo eno željo, da naj bi španski narod žel sadove svoje samostojne in krepke politike v razvoju do moči in bogatega procvitanja.

Gospoda moja! Taki so ti časi za nas. S polnim zaupanjem se moremo zanašati, da se bližamo dobremu koncu. Kajti potem pride čas, ko bomo mogli o mirovnih ciljih, glede katerih sem v polnem sporazumu z vrhovnim armadnim vodstvom (viharno odobravanje), razpravljati s sovražniki. Potem dosežemo mir, ki nam bo dal svobodo, da v neoviranem razmahu svojih moči vzpostavimo, kar je razdejala ta vojna, da iz krvi in vseh žrtev iznova vstane ta država in narod ter neodvisno in neogroženo po svojih sovražnikih postaneta zavetje miru in dela. (Živahno odobravanje, ki se često ponavlja, in ploskanje.)

Zvezna armadna poročila.

AVSTRIJSKO.

DUNAJ, 15. (Kor.) Uradno se razglaša: 15. majnika 1917.

Vzhodno in jugovzhodno bojišče. — Nič posebnega.

Italijansko bojišče. — Po tridnevni topovski pripravi, pri kateri je nastopil sovražnik od Tolmina do morja z vsemi svojimi topovskimi masami in minovkami, se je pričel včeraj od zaveznikov Italije vedno znova zahtevani pehotni napad proti naši soški armadi. Sovražnik je na več kakor 40 km dolgi fronti napadel na številnih točkah naše črte. Najsrditejši boji so bili v ozemlju Plav, na Sveti Gori, na višinah vzhodno Gorice, v ozemlju Fajtega hriba in pri Kostanjevici. Na mnogih točkah bojišča so se globokovrstne mase Italijanov razbile že v ognju naših topov in strojnic, tako na hribu sv. Gabrijela, kjer je sovražnik pometal od sebe opremo, puške in čelade in se umaknil v popolnem neredu. Kjer so Italijani uspeli, tamkaj so bili sprejeti od naše pehote, ki je ne more omajati noben topovski ogenj, in vrženi po boju moža proti možu. Na tak način so naši razstreljeni jarki na Fajtem hribu petkrat menjali posestnika, dokler jih niso končno branitelji zmagovito obdržali. Na posamičnih točkah je bil zasledovan sovražnik do njegovih postojank. Naše hrabre čete so izvojevale dne 14. majnika v krepki obrambi popoln uspeh. Sovražnik je ostavil v naših rokah nad 1600 ujetnikov in več strojnih pušk. Bitka se nadaljuje brez prestanka. — Naši letalci so nastopali nad bojnim ozemljem proti številnim italijanskim letalom. Oficirski namestnik Arrighi je sestrelil svojega 11. nasprotnika. Dva sovražna letalca sta bila sestreljena v zračnem boju, dva druga po našem topovskem ognju. — Na Koroškem in Tirolskem le neznatno bojno delovanje.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

DUNAJ, 15. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: 15. majnika zvečer.

Ob Soči so se tudi danes ves dan vršili srditi boji. Bojna fronta se razteza proti severu preko Kanala. Boji so razvijajo ugodno.

NEMŠKO.

BERLIN, 15. (Kor.) Veliki glavni stan, 15. majnika 1917.

Zapadno bojišče. — Armada kraljeviča Ruprehta: Med Ypernom in Armentieresom se je nadaljevalo živahno topovsko delovanje. S kratkim bobnajočim ognjem ob Scarpi in pri Monchy pripravljeni angleški napadi se vsled našega uničujočega ognja niso mogli razviti. Južno in vzhodno Bullecourta so bili sovražni sunki krvavo odbiti. — Armada nemškega cesarjeviča: Na posamičnih točkah fronte ob Aisni in v Šampanji je topovski boj zopet narastel. Proti višinskim postojankam Chemin des Dames, vzhodno Cornicy in severno Prosnesa se je razvil v presledkih do znatne sile. Več naših stotnij je s krepkim napadom zavzelo Ste. Berthe Ferme vzhodno Fort de Malmaisona in jo obdržalo proti sovražnim napadom v svrho zopetne osvoiltve. Istotako so obdržali Porenčani dne 13. majnika na višini 108 severno Sapigneula z vrženjem Francozov novo pridobljeno črto kljub štirikratnim sovražnim napadom. Pri Ailles, severno Craonella in zapadno ceste Corbeny—Berry au Bac so bili francoski delni sunki brezuspešni. Vzhodno Moze so bili napadi sovražnih čet na vas Blancée odbiti. V zračnem boju je padlo šest sovražnih letal za nemškimi črtami. Eno nadaljno je bilo prisiljeno, da je pristalo med nami.

Vzhodno bojišče. — Nobenih posebnih dogodkov.

Macedonska fronta. — Severno Bitolja in v kolenu Černe topovski boj zopet narašča.

Prvi generalni kvartirmojster:
pl. Ludendorff.

BERLIN, 15. (Kor.) Veliki glavni stan, 15. majnika 1917, zvečer.

Ob prekopu Aisne—Marne in v Šampanji živahen topovski ogenj. — Na ostalih frontah na zapadu je bilo ob deloma slabem vremenu mirneje.

BOLGARSKO.

SOFIJA, 14. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Ob vzhodni obali Prespanskega jezera je poizkušala neka sovražna stotnija napredovati, a jo je pregnal naš ogenj. Ob Crveni steni topovski ogenj in patrulje praske. Na višini 1280 severno bitoljske nižine istotako pičel ogenj. V kolenu Černe od časa do časa živahen topovski boj. Vzhodno Černe je prišlo dvakrat do bobnajočega ognja. Poizkus sovražnega oddelka, da bi prodrl proti Gradešnici, se je izjalovil v našem uspešnem ognju. V ozemlju Moglenice so se vršili noč in dan srditi boji. V splošnem razvijajo v tem okolišu, potem ko se je po drugih odsekih macedonske fronte ofenziva Angležev, Francozov, Rusov in Italijanov popolnoma izjalovila, Srbi obupne, a istotako brezuspešne napore, da bi dosegli vsaj kak manjši uspeh. Tekom dneva in ponoči je bil topovski ogenj posebno srdit in se je razvil končno v bobnajoči ogenj. Nato so izvršili Srbi na mogleniški fronti ponovne napade, a so bili vedno odbiti ob najtežjih izgubah. Pri Dobrem polju so plačali Srbi svoje napade z velikanskimi izgubami. Popoldne so bili napadi večkrat ponovljeni, a istotako odbiti. Pri Kukuruzu so napadali Srbi od opoldne do 10 zvečer neprestano z veliko srditostjo, toda njihovi napadi so se izjalovili. Zapadno Vardarja pičel topovski ogenj. Iz dopolnilnih poročil je razvidno, da so imeli Francozi, ki so bili včeraj pregnani z višine Jarebične, južno Hume, težke izgube. Našteli smo pred našimi ovirami 500 francoskih trupel. Vzhodno Vardarja do izliva slabotno topovsko delovanje. — Romunska fronta: Pri Tulceji posamični streli. Pri Galacu topovski ogenj.

TURŠKO.

CARIGRAD, 14. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta ob Dijali: Šest ruskih konjeniških polkov s tremi baterijami, ki so severno Širvankale prekoračili Dijalo, se je umaknilo pred našimi bližajočimi se četami. Sovražnik se je izogibal boju in odšel preko Dijale v jugovzhodni smeri. Rusi napadajo od 11. t. m. naše postojanke na perzijski fronti. — Na ostalih frontah nobenih dogodkov.

DOGODKI NA MORJU.

BERLIN, 14. (Kor.) Wolffov urad poroča: V Atlantskem morju smo potopili vnovič 4 parnike in 8 jadrnic, skupno 25.000 ton.

BERLIN, 14. (Kor.) Wolffov urad poroča: V zadnjem času so ruska letala večkrat poizkušala preprečiti delovanje naših predstražnih ladij ob severni kurlandski obali. Dne 13. t. m. zjutraj smo radi tega izdatno obmetali z bombami rusko letalsko postajo Lebaro.

BERLIN, 15. (Kor.) Wolffov urad poroča: Mornariški zrakoplov »L 22« se od 14. t. m. pogreša. Glasom uradnega angleškega poročila so »L 22« dne 14. majnika dopoldne uničile v Severnem morju angleške pomorske sile.

Nač. adm. štaba mornarice.

Bojno gibanje na soški fronti.

DUNAJ, 14. (Kor.) Italijanski topovski ogenj, ki je postajal na soški fronti od Tolmina do morja vsak dan močnejši, je narastel včeraj mestoma do bobnajočega ognja. Vsi kalibri topov, havbic in možnarjev obdelujejo po cele ure naše jarke, v katerih pričakujejo naši junaki v izbornih kritjih navalov italijanske pehote. Doslej so se pokazali Italijani le v dveh odsekih: pri Biljah, južno Gorice, kjer je napadlo več stotnij, in pri Plavah, kjer so se poizkušali Italijani z nenadnim napadom polastiti ene naših sprednjih postojank vzhodno te vasi. Dvakrat so poizkušali svojo srečo: prvi naval se je razbil v našem obrambnem ognju, drugi je bil ustavljen v predozemlju. Ogrska pehota se je posebno odlikovala z naglim in posrečenim sunkom.

SOVRAŽNA URADNA POROČILA.

Italijansko poročilo.

14. majnika 1917. — Na trentinski fronti tekom včerajšnjega dneva topovski dvoboj na asiaški planoti. Sovražna letala so vztrajno poizvedovala v suganski dolini. Naša so izvršila protinapade in jih odbila. Sovražni oddelki so bili pregnani iz obližja Paneveggia in pobočij Costabelle. Na julijski fronti je doseglo bombardiranje večjo srditost. Naša artiljerija je srdito obstreljevala baterije, obrambne črte in delovalna središča sovražnika. Za sovražnimi postojankami so nastali požari. Jugovzhodno Gorice so nam drzne ofenzivne akcije naših patrulj prinesle okoli 30 ujetnikov in dve nedotaknjeni strojnici s številno municijo. — Letalsko delovanje je bilo večje. Sovražnik je metal bombe na Oglej in poškodoval cerkev in arheološki muzej v mestu. Ob Soči ste bili sestreljeni dve sovražni letali.

Demisija podnačelnika poljskega kluba.

DUNAJ, 15. (Kor.) Glasom listov je poslal posl. Glabinski načelniku poljskega kluba pismo, v katerem mu sporoča, da odlaga čast podnačelnika in svoje mandate v posamičnih komisijah poljskega kluba.

Atentat na Kerenskega?

STOCKHOLM, 15. (Kor.) »Svenska Dagbladet« poroča iz Haparande: V zadnji seji dume je neki individij, po imenu Musin, poizkusil atentat na Kerenskega. Musin je bil aretiran. Pri zaslišanju je izjavil, da je hotel Kerenskega umoriti.

Reforme v angleški mornariški upravi.

LONDON, 14. (Kor.) Reuterjev urad poroča: V spodnji zbornici je naznanil prvi lord admiralitete Carson gotove izpremembe v mornariški upravi, ki imajo namen, kolikor mogoče rešiti prvega lorda in načelnika admiralitete upravnih stvari, da se jima omogoči, da posvetita vso svojo pozornost važnim vprašanjem vojevanja na morju. Mornariški štab bo pomnožen z oficirji aktivne pomorske službe. Admiraliteta dobi organizacijo, podobno municijskemu ministrstvu. Organizacija bo odgovorna tudi za gradnjo ladij in zahteve admiralitete v vojnem uradu in plovbenem ministrstvu. Admiral Jellicoe je dobil naslov načelnika mornariškega štaba.

Občni zbor političnega društva „Edinosti"

v nedeljo, 13. majnika 1917.

Blagajniško poročilo.

Društveni blagajnik **Vladko Ternovec** je poročal o društvenem denarnem stanju v letih 1915.—1916. in 1916.—1917. Iz njegovega poročila posnemamo, da je število vpisanih društvenih članov v prvem letu ostalo približno neizpremenjeno. Članarina pa se ni mogla inkasirati niti od polovice članstva, ker jih je veliko odrinilo k vojakom ali se pa sploh začasno izselilo iz Trsta. Skupni dohodki društva v prvem letu so bili K 1071'23, izdatki pa K 648'30 in se je preostanek K 422'93 prenesel na novi račun. Društveno imetje ob koncu tega leta je znašalo K 1002'16. V naslednjem letu so se društvene razmere izpremenile tudi le malo. Dohodki so znašali K 1449'63, izdatki pa K 636'—, in se je ostanek K 813'63 prenesel na novi račun. — Imetje društva je narastlo na K 1500'17.

Knjige in račune je pregledal pregledovalec računov član **Gracijan Stepančič** ter našel vse v najlepšem redu.

K blagajniškemu poročilu se je oglasil državni poslanec

dr. Otokar Rybář,

ki je omenjal, da se je tudi na prejšnjih občnih zborih redno oglašal k blagajniškemu poročilu in poudarjal, da je med našim ljudstvom vse premalo požrtvovalnosti za politično društvo. Za vsako vojno je treba denarja, in najboljši zgled imamo v naši državi sami, ki stopa pravkar pred nas že s šestim vojnim posojilom in zahteva, da naj ji damo na razpolago sredstva za nadaljevanje vojne. Tako je treba sredstev tudi za politično delovanje, za politično vojno. Danes pa je bil govornik veselo iznenaden ob podatkih blagajnikovega poročila. Poročilo izkazuje sicer res precej zaostale članarine, toda v teh težkih, žalostnih časih ni bilo pričakovati niti toliko. Veselo je to dejstvo ne morda zaradi par kron, pač pa zato, da se je vkljub temu, da je poklicanih pod orožje toliko članov, da jih je toliko v svojem zaslužku prikrajšanih, vendar prispevalo toliko v svrhe, ki jih zastopa politično društvo. To dejstvo je viden dokaz, da naše ljudstvo trdno zaupa političnemu društvu, da veruje v boljšo bodočnost naroda in da razume naše ljudstvo, da je naše politično društvo tudi v resnici delovalo in tudi sedaj deluje za naše politične potrebe, za katere je delovati poklicano. Govornik se v imenu odbora zahvaljuje vsem onim, ki ne izgubljajo zaupanja v društvo in njega delovanje, in izraža upanje, da se sedaj, ko je zopet oživelo politično delovanje, tudi vsi oni, ki so doslej stali ob strani iz kateregakoli vzroka, spomnijo svoje narodne dolžnosti in doprineso tudi svoj prispevek na žrtvenik naše politične stvari.

Zahvala Tržaški posojilnici in hranilnici.

Predsednik dr. Josip **Wilfan** je pripomnil ob tej priliki, da se med društvenimi dohodki nahaja tudi prispevek Tržaške posojilnice in hranilnice, s katerim se je

omogočilo vzdrževanje društvenega vojnopomožnega urada, ki se je bavil zlasti s prošnjami za državne podpore družinam vpoklicancev in njih zvišanje ter tako storil veliko za naše ljudstvo. Naša dolžnost je, da izrečemo najiskrenejšo zahvalo našemu najstarejšemu denarnemu zavodu na tej naklonjenosti. (Odobravanje.)

Blagajniško poročilo se je odobrilo soglasno.

Volitev odbora.

Po kratkem premoru v svrho porazgovora o volitvi odbora je predsednik zopet otvoril zborovanje in nato izjavil:

Naše načelo je, da naj so v odboru političnega društva zastopani vsi sloji našega ljudstva, zlasti pa tudi delavstvo. Posebno velja to za Sv. Jakob, ki je centrala našega delavstva in kjer je obstajal tudi v drugih časih poseben odsek kot predstavitelj tega delavskega okraja napram političnemu društvu. Tako se je tudi sedaj pri Sv. Jakobu sestavil tak odsek, ki je v pismenem sporočilu izrazil želje šentjakobskega delavstva.

To pismeno sporočilo javlja izvolitev odseka devetih članov in določitev Josipa **Durnika** in Josipa **Šorna** kot zastopnikov Sv. Jakoba v odboru političnega društva ter **izreka v imenu šentjakobskega narodnega delavstva popolno zaupanje državnemu poslancu dr. Otokarju Rybáři in ga naproša, da stori vse, kar se mu zdi koristno in potrebno za to trpeče delavstvo.**

Na predlog člana Franja **Kravosa** se je sklenila volitev z vzklikom. Predlagal je obenem, da naj bi se z ozirom na sedanje izredne razmere ne izvedle kake večje izpremembe v odboru, temveč samo one, ki so potrebne zaradi morebitnih posebnih krajevnih odnošajev.

Izvoljeni so bili nato z vzklikom:

za **predsednika: dr. Josip Wilfan;**
za **odbornike: Makso Cotič,**
dr. Ivan M. Čok,
Josip Durnik,
Anton Miklavec,
dr. Otokar Rybář,
dr. Edvard Slavik,
Josip Šorn,
Vladko Ternovec,
Ernest Volarič,
za **namestnike:**
Barkovlje: **Jakob Starec,**
Bazovica: **Andrej Grgič,**
Opčine: **Karel Malalan,**
Prosek: **Matko Millič,**
Rocol: **Matija Sever,**
Rojan: **Ivan Bufon,**
Sv. Ivan: **Ivan Švab,**
Sv. Križ: **Ivan Košuta Pirčev,**
Škedenj: **Ivan Godina Kudrič.**
Pregledovalci računov:
dr. Josip Abram,
Ivan Prelog,
Gracijan Stepančič;

Volitev je zaključil predsednik dr. **Wilfan** z besedami: Bodite prepričani, ko ste nas zopet izvolili, da ostajamo na svojem mestu le, da po svojih najboljših močeh služimo narodu. Drugega plačila ne pričakujemo in ga tudi nočemo imeti. Kakor hitro pa se najdejo, potem pa svoja mesta rade volje odstopimo mlajšim, boljšim močem.

Prehajajoč k točki **»Slučajnostim«** je omenjal predsednik nato, da se je smatralo za umestno v odboru, da naj bi se na občnem zboru v kratkih resolucijah naglasile najaktualnejše naše sedanje želje in zahteve. Ker je k prvima dvema resolucijama govoril predsednik **dr. Wilfan** sam, je prevzel predsedništvo podpredsednik dr. Slavik. Prva točka je bila

aprovizacijsko vprašanje.

Izhajaje iz lokalnih razmer — je dejal govornik — je treba opozoriti predvsem na dve vprašanji, ki ste nam kot tržaškim Slovencem najbolj na srcu. Glavno vprašanje pa je vsekakor **vsakdanje preskrbljanje.** Tu trpita naše mesto in naša okolica po razmerah, ki so nezavisne od naše volje in naših lokalnih činiteljev. V aprovizacijskih stvareh trpi naše prebivalstvo pod okoliščinami, ki so splošne v vsej naši monarhiji, a različno niansiranje in stopnjevane v raznih krajih, ki pa vendar zadevajo celoto.

Pri nas v Trstu se je ustanovila aprovizacijska komisija na namestništvu, v kateri so zastopani razni sloji prebivalstva. Izpočetka je bila osnovana na široki podlagi, pozneje pa se je zožila in sedaj imamo mi tržaški Slovenci kot svojega zastopnika v njej našega dr. Josipa Abrama. Kdor pozna poslovanje aprovizacijske komisije od blizu, mora priznati, da je bila izvolitev dr. Abrama zelo srečna. Mož je svoji nalogi posvetil ves svoj razum in ves svoj čas. S tem pa seveda ne pravimo, da bi ne bilo nedostatkov tudi pri naši tržaški aprovizaciji.

Kar je bilo splošnih želja, so jih izražala naša glasila, a tu moramo obžalovati, da je cenzura bolj, kot je bilo treba, omejevala izražanje takih naših želja in tako zgrešila, da se na polju aprovizacije ni mogla razviti svobodna razprava. V tem oziru bi se bilo z javno razpravo preprečilo marsikaj slabega. Četudi take razprave morda razdražajo in razburjajo javnost, pa je vendar nepobitno, da je za reševanje vprašanj, ki zadevajo vse ljudstvo, edina pot ta, da pride ljudstvo kot tako do besede. (Tako je!)

Treba je tu, da se izreče posebno odločna beseda zlasti glede aprovizacije naše zgornje okolice. Opozarjati hočemo predvsem na krivice, ki se niso dogajale toliko mestu in spodnji okolici, pač pa zgornji okolici, odkoder so neprestano prihajale grenke pritožbe. Če je v tem vprašanju kak višji činitelj izhajal iz ozirov na razpoloženje, ki se v tesno bivajočih mestnih masah hujše izraža kot pa na deželi, potem moramo reči, da višja politika pri vprašanju želodca ne sme imeti prve besede. Če naš okoličanski kmet tudi res ni toliko razpoložen za vznemirjenje kot so mase v mestu, pa je vendar tudi treba skrbeti zanj, in prav zato je tembolj treba poudarjati dejstvo, da je bila naša zgornja okolica v aprovizacijskih stvareh znatno zapostavljana. Zato predlagam, da s posebno resolucijo pozovemo vlado, da skrbi tudi za zgornjo okolico, ki je bila doslej občutno zapostavljena. — (Odobravanje.)

Narodne gospodarske, socijalne in kulturne zahteve.

Tesna pa je zveza med krušnim in političnim vprašanjem. Če pogledamo v bližajočo se nam težko bodočnost, se moramo zavedati, kaka bo v tej bodočnosti eksistenca vsakega našega posameznika in naše skupnosti, da bo odvisna edino le od uveljavljenja naših zahtev. Saj smo celo čuli, kako se v gotovih krogih govori o potrebi neke notranje kolonizacije, da bi se naseljevali na naših tleh tuji elementi, dočim pa morajo naši lastni rojaki s svojih domačih tal v najoddaljenejše kraje. Da, sedaj živimo v času, ko je najnujneje potrebno, da se našemu narodu omogoči dostop do lastnih šol, do javne uprave ter se mu da tako življenjska možnost, da kolikor mogoče popravi težke rane, ki mu jih je zadala vojna. Treba je, da nas država prizna kot enakovreden živelj, ki je težko trpel po vojni, ki je bil že pred vojno v takem položaju, da ga je vojna morala težko zadeti, in ki preboli težke posledice vojne le tedaj, če dobi sredstva, da si popravi ta položaj. Treba nam je, da nam dajo šole, v katerih se ne bodo vzgajali samo duhovniki, odvetniki in uradniki, temveč bo naš narod dobival v njih tudi ono strokovno izobrazbo, na podlagi katere bo lahko nastopal kot trgovec, obrtnik, kot proizvajalni živelj v teh bogatih pozicijah. Vsega tega pa ne dosežemo, če nas država ne prizna kot domačega življa, če nam ne prizna enakovrednosti in enakopravnosti.

Poudarjam ponovno, da je med politiko in krušnim vprašanjem najožja zveza. Boj za napise je tudi boj za polento! Ali je za to treba pojasnila? — V dveh letih, kar ni zborovalo naše društvo, bi se bilo moralo s pristojnih strani marsikaj popraviti. Toda dobivali smo le drobtinice. Občina je prevzela v svojo oskrbo naš svetoivanski otroški vrtec in v enem italijanskem vrtcu je otvorila slovenskega, seveda poleg — nemškega. To so skoraj edine naše pozitivne pridobitve v času dveh let. — Da, v okolici so tudi napravili slovenske napise na šolskih poslopjih. Pa ali ni ironija, da naj bi tudi to navajali kot pridobitev? **Po dveh letih vojne, ki se je vnela zato, da bi ta zemlja prišla pod tujo kraljevino, ki se tam z druge strani zaganja v nas, da bi ta zemlja postala italijanska; vojne, ki je naperjena proti resničnim razmeram v teh naših krajih — saj vendar Italijani sami dobro vedo, da poleg njih bivamo tudi mi na teh tleh; — po dveh letih vojne, v kateri je padel cvet našega naroda, v kateri umira ves naš narod, je pač žalostno, da je kaj takega mogoče v državi, ki ima v svoji ustavi priznano enakopravnost vseh narodov!**

Nič drugega ne zahtevamo kot enakopravnost, in zato je tudi prav, da izide iz nas glas, s katerim pozovemo merodajne činitelje, da dajo našemu narodu, kar mu gre! (Odobravanje.)

Govornik je predlagal nato že objavljeni resoluciji.

Zborovalec **Grgič** poudarja, da na tržaškem mestnem magistratu celo v vojaškem oddelku še vedno nočejo poznati našega jezika in odgovarjajo na slovenske nagovore: **»Sedaj je vojna, naj se ne uganja politika!«** Na tržaškem mestnem magistratu ni vojna izpremenila prav nič česar, in brez skrbi, da bi se komu kaj zgodilo, se ravna s Slovenci tamkaj prav tako, kot se je ravnalo v prejšnjih časih.

Dr. Wilfan: Resolucija je res premila, prekrotka. V dokaz, kakšne razmere so vladale doslej na tržaškem mestnem magistratu, bodi naslednji preznačilni dogodek: Kmalu po napovedi laške vojne sem se obrnil na mestni magistrat, da mi izda domovnico. Prosil sem slovenski in sicer, da mi izdajo domovnico tudi v slovenskem jeziku. Poslali so mi italijansko. Pritožil sem se na cesarskega komisarja dvornega svetnika pl. Krekicha. **Na slovensko pritožbo sem prejel od cesarskega komisarja nemško rešitev, da je uradni jezik tržaške občine — italijanski!** Pritožil sem se nato na namestništvo, kjer so mi obljubili rešitev še tekom tistega meseca, a sedaj, po dveh letih, še vedno nimam rešitve. Take so pač razmere pri nas v Trstu.

Obe resoluciji ste bili nato sprejeti z odobravanjem soglasno.

* * *

Popravek. V tajniškem poročilu, kjer je govor o premestitvi slovenske gimnazije in učiteljišča iz Gorice, naj se čita: **»Posrečilo se je doseči, da so se zaposlovalni tečaji obeh zavodov namestili v Trstu«,** ne pa, da sta se zavoda kot taka premestila v Trst.

Domače vesti.

K imenovanju g. Radovana Kundića. Kakor smo že včeraj javili, je bil nam. koncipist, g. Radovan Kundić imenovan za podtajnika mejne grofije istrske. G. Kundić je rodom Istran, pozna perfektno hrvatski, slovenski, italijanski in nemški jezik in kar je posebno važno, istrske razmere. Deloval je od začetka vojne z Italijo pri aprovizacijski komisiji v Trstu, ter si je pridobil splošne simpatije pri vseh slojih prebivalstva, s katerimi je prihajal v dotiko. Za časa njegovega službovanja pri c. kr. okr. glavarstvu v Kopru je bil predsednik podporne komisije ter si je s svojo nepristranostjo pridobil ugled ne samo med slovanskim, ampak tudi med italijanskim življem. Mesto, na katero je poklican sedaj, je seveda jako odgovorno mesto, ki zahteva mnogo znanja, sposobnosti in požrtvovalnosti. Toda prepričani smo, da bo g. Kundić tudi na tem mestu z vso vnemo deloval za procvit in blagor ubogega istrskega kmeta. Čestitamo Istranom na tej pridobitvi in obenem seveda tudi g. Kundiću k imenovanju na tako važno mesto.

Vodno vprašanje. Da se vsaj deloma, in kolikor je to ob obstoječih razmerah pač možno, odpomore naraščajočemu pomanjkanju vode, je mestni vodovodni urad sklenil, da uvede zopet razdeljevanje sterilizirane vode potom posebnih sodov, porazmeščenih po raznih točkah mesta. Prebivalstvu se toplo priporoča, da iz lastne dobre volje poskrbi za primeren red v organizaciji tega razdeljevanja ter predvsem pazi na to, da se ne ponesnažijo razpostavljeni sodi ter se ne poškodujejo ali odnesejo naprave in predmeti, ki so neobhodno potrebni za redno razdeljevanje vode. — Razen omenjenih sodov se bo prebivalstvo lahko posluževalo tudi naslednjih vodnjakov, ki nudijo dobro izvirno vodo: Ulica Pondares št. 11, ulica Pondares št. 13, ulica Madonnina št. 15, ulica Madonnina št. 31, Obrtna šola, ul. Stadion, ul. Boroević, Walussnig, ul. Porta št. 466, ul. Porta št. 449, ul. Porta št. 404, ul. Porta št. 304, ul. Porta, Nuschak, Jasbitz, Barkovlje, ul. S. Martiri, »Austria«, ul. Remota št. 9, ul. Murat Klasing, pri sv. Andreju, Haggi Consta, pri sv. Andreju, Hummel, ul. Besenghi 4, ul. Besenghi št. 15, ul. Besenghi št. 27, ul. Besenghi št. 13, ul. Besnghi št. 24, ul. Besenghi, meteorologična postaja, ul. Navali Bazzoni, Pri sv. Andreju, zoologična postaja, Montuzza, kapucini, ul. S. Michele št. 8, ul. Boroević št. 15, ul. Rossini št. 318, Sardoč, Škorklja Cordaroli 348, Škorklja Cordaroli 317, ul. Rossini št. 17, ul. Rossini št. 18, pri sv. Andreju, Schmitz, pri sv. Andreju (Kranjska industr. družba), pri sv. Andreju, Angeli, Rojan, naproti vojašnice, Ponziana štev. 135, Ponziana št. 289, Sv. Alojzij, Mauroner, Sv. Alojzij, Pozzo Bosco, ul. Porta 304, mestna klavnica, vojaško vežbališče, ul. Giulia št. 45, ul. Giulia št. 68, Vrdela 463, Vrdela 464, Brandežija 762.

Brez naslova in brez komentarja. V nekem tukajšnjem zavodu obstojita slovenski in neslovenski oddelek. Sedaj pa doznajemo, da vlada v slovenskem oddelku najlepši red, da so otroci mirni in zadovoljni in se tako lepo doseza namen zavoda. V onem drugem oddelku pa je zmešnjava in vznemirjenje med otroci — celo jok je med njimi — ker otroci ne razumejo njih, ki so jim poverjeni v varstvo in vzgojo! Ne treba nikakega nadaljnjega pojasnjevanja, ne komentarja. Le eno besedo pravimo: boj proti naravi ne more donašati blagoslova.

Odškodnina za oddane kovine. Anagrafični urad v ulici Sanità št. 25/III., vrata 58, bo danes od 3 do 5 pop. izplačeval **odškodnino** za vse komisije in na vsa potrdila do št. 5000.

Upravni odbor občine Nabrežina naznanja vsem občinarjem, da kdor še ni sestavil izkaza škode, povzročene v času vojne, naj to stori in pošlje naznanilo c. k. okrajnemu glavarstvu v Sežani. Tam se nahaja okrajna komisija, da tozadevno uraduje in rešuje vložena naznanila. Nadalje se naznanja, da kdor občinarjev še ni sestavil seznama (inventarja) vseh premičnin in svojih različnih stavbenih prostorov, naj to pravilno stori, ker bo to pozneje gotovo vsakemu posestniku v različnih slučajih znalo koristiti. Dobro je, če so te listine potrjene in podpisane po izvedencih ali po pričah, katerim je posestvo ali podjetje dobro poznano. — Za upravni odbor občine Nabrežina: predsednik Ivan Caharija.

15 milijonov kron za vojno posojilo. Centrala Živnostenske Banke v Pragi je podpisala zase in nje podružnice 15,000.000 (petnajst milijonov kron) na VI. avstrijsko vojno posojilo.

Poštni promet z Albanijo. Od 20. aprila t. l. naprej je dovoljeno pošiljati v Puko v Albaniji na vojaške osebe naslovljene, priporočene zasebne pisemske pošiljke in poštne nakaznice; enako so dovoljeni tjakaj tudi vojnopoštni zavitki. Pri etapnem poštnem uradu v Puki se sprejemajo v odpravo po vojaških osebah priporočene pisemske pošiljke in je vojaškim osebam dovoljeno predajati poštne nakaznice in vplačevati zneske na položnice.

MALI OGLASI.

Potrpežljiva učiteljica nauči nemško pisati in govoriti v treh mesecih. — Barriera 23 I. 1131

Čevljarskega pomočnika sprejme takoj F. Cink, ul. Cecilia Rittmeyer 12. 1130

V barvalnici v ulici Salice, (Piazza Barriera) se barvajo moške in ženske obleke ter vsakovrstno blago. Čistijo se obleke in zavese. — Pellizzaro. 1132

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste štev. 10. 407

Nemška tvrdka kupuje cunje po 80 vin. volnena pokrivala K 3, pletenine K 5, nerabne obleke K 1·20, vrv, žaklje. Skladišče Geppa 16, Nacson 1129

Sode železne, lesene, oljeve, mineralnega olja, benzine, porabljen papir, odrezke, tiskovine in arhive kupuje Kuret, Settefontane l. (1125

Žveplo od 5 kg naprej prodaja in razpošilja Nemsowski Mihael, Budapest VI. Levente utca 818. 3069

Odda se meblirana soba, na razpolago je tudi kuhinja. Via Commerciale štev. 14, I. nad., desno. B

Kupuje se žaklje od K 2.50 do K 3.20, pletenine K 5. Razne cunje 70 vin., sukno staro in novo, pokrivala do K 3. — ACCO, Acquedotto štev. 13. 1129

Vsaka krona
pomaga uničiti sovražnikov up!
Vsaka krona
je stavbni kamen za mir.
Vsaka krona
pospeši povratek naših junakov z bojišča!
Vsled tega naj stori vsakdo svojo dolžnost in naj
podpiše
vojno posojilo!

Hotel in restavracija
METROPOLE
Trst, ulica S. Nicolò 22.
Kuhinja prve vrste. Vina izbrana. Elegantne sobe. — Največja čistost. — Cene zmerne.

Išče se več
oglarjev
proti dobremu plačilu. — Več se izve pri tvrdki J. Tavčer, Trst, ul. S. Zaccaria štev. 3.

Kabaret-Varietè MAXIM
Trst - Via Stadion 10 - Trst
Odprt od 8½ zvečer naprej
Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

Likerji.
Vellke in male partije prodam takoj po ugodnih cenah.

Dvojen kumin buteljke po			1/1
Maraškin	„	„	1/1
Menta	„	„	1/1
Crema marsala	„	„	1/1
Grenčica „Istria“	„	„	1/1
Fernet	„	„	1/1
Vlahov (tip)	„	„	1/1
Slivovec	v sodih		
Žganje	„	„	
Malinovec	„	„	

kakor tudi šampanjec „Comte de Valois“, sladki refošk, dezertna in namizna vina v buteljkah po 7/10.

NB. Za kakšnosibodi naročilo prosi se denar poslati v naprej.

J. PARČINA, Trst. Skladišče Via Belsi 10 od 11—12 in od 4—5.

JADRANSKA BANKA
Trst, Via Cassa di Risparmio 5
(Lastno poslopje)
Kapital in rezerva K 8,890.000.—
FILIJALKE: Dunaj Tegethofstrasse 7—9, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatija Split, Šibenik, Zadar.
VLOGE NA KNJIŽICE
3½%
od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni davek plačuje banka svojega. Obrestovanje vlog na tekočem in žiroračunu po dogovoru. - Akreditivi, čeki in nakaznice na vsa tu-in inozemska tržišča.
KUPUJE IN PRODAJA: vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prijoritete, delnice, srečke itd. — VALUTE IN DEVIZE. PREDUJMI na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih. SAFE DEPOSITS PROMESE. — — Prodaja srečk razredne loterije. Zavarovanje vsakovrstnih papirjev proti kurzni izgubi, revizija žrebanja srečk i. t. d. brezplačno. Stavbni kredit, rembours krediti. Borzna naročila. — Inkaso.
MENJALNICA. — — — ESKOMT MENIC.
Telefoni: 1463, 1793 in 2676.
Uradne ure: od 9 do 1 popoldne.
Brzojavi: JADRANSKA.

Pfaff Stroj za šivanje in vezanje, pravi nemški uzorci.
Seidel & Neumann in „Singer“ Rast & Gasser
Bogata zaloga vseh potrebščin.
Mehanična delavnica za vsako popravljanje.
— Tvrdka ustanovljena leta 1878. —
FRANCESCO BEDNAR
Trst, ulica Campanile št. 19.

Šesto avstr. vojno posojilo

Od 10. maja do 8. junija t. l. je odprto podpisovanje tega posojila, ki šestoji iz
a) 5½% državnega posojila amortiziranega v 40 letih od 1923 l. naprej po K 92.50 % manj 0.50 odbitka tedaj
netto po K 92.—%
davka prosto. Vrhutega se vračunajo obresti 1 meseca. Podpisuje se lahko nominalnih od K 50.— naprej in pod znanimi pogoji daje posojilo 6.07% do 7.29% kakor bo isto prej ali slej izžrebano.
b) 5½% državnih zakladnic, plačljive 1. maja 1927, davka proste, po K 94% z odbitkom 0.50 tedaj
po K 93.50 % netto.
Podpisuje se lahko od nominalnih K 1000.— naprej ter nosijo iste
6.40 % obresti.
Podpisovanja sprejemajo vse tržaške banke in z ozirom na posebni patrijotični namen tega posojila nudijo vse možne olajšave ter dajejo vsa potrebna pojasnila.

PODLISTEK.

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski spisal **Evgen Chavette.**

— Meni se zdi, da je zmožen za vse, in sicer od tistega dneva dalje, kar mi je zagrozil, da požene gospico Pavlino iz hiše, ki je vendar izključno le njena last .... ne pa morda teh prokletih vsiljencev, ki se šopirijo tu.

Pri teh besedah je taka srdita mržnja spačila Colardov obraz, da se je de Lozeril takoj domislil nečesa.

— O, o! — si je mislil, — niti oče niti hči nista bogve kako pri srcu temu staremu bedaku, ki mi preskrbi sredstvo, da bom mogel brzdati kapitana, če bi se mi upiral le preveč.

Takoj nato pa je napravil zelo začuden obraz in dejal:

— Na mojo vero, niti slutil nisem, da sem se nahajal v taki nevarnosti, in zastonj iščem vzroka, zakaj naj bi me bil kapitan hotel spraviti s sveta.

Colard se je obotavljal trenutek, potem pa je trdno pogledal de Lozerilu v oči in dejal počasi:

— Zaradi one slike, ki jo je pokazal sodnik in o kateri ste se delal, kot da je ne poznate.

— Kako? .... da sem se delal! .... iz kakega vzroka pa naj bi se bil delal, kot da bi je ne poznal?

— Brez dvoma iz strahu, da bi se moglo zdeti komu, da nastopate kot obtožitelj kapitana.

— Kot obtožitelj in zaradi česa?

— Zaradi umora mojega gospoda. Če bi bila ona slika v resnici slika umorjenca, bi ne bilo nobenega dvoma več o usodi gospoda Bricheta, in ko bi bilo ugotovljeno, da je umrl nasilne smrti, bi se začelo preiskavati, kdo bi imel korist od njegove smrti, in ker kapitan ....

Sedaj ga je prekinil de Lozeril z glasnim smehom:

— Ubogi moj starina, tvoja vdana ljubezen napram Brichetu te znori popolnoma .... Prisegam ti, da kapitan niti pičice ne sluti o tvojem ljubeznivem sumu napram njemu.

Ne da bi se tudi le količkaj oziral na baronov smeh, je Colard nadaljeval, srepo mu zroč v oči:

— Torej slika ni bila čisto nič podobna umorjencu?

— Niti najmanje.

— In tekom vseh štirih ur, kar sta bila tu, ni kapitan prav nič govoril z vami o tem dogodku?

— Niti z besedico ga ni omenil.

Ko je tako odgovarjal, se je de Lozeril, da bi se izognil poizvedujočemu Colardovemu pogledu, vrnil k mizi, na kateri so ležale karte poleg zlata in bankovcev.

(Dalje.)